

Simona Chytrová, herečka, bývalá reprezentantka ve sportovní gymnastice, mistryně republiky, hostující členka baletního souboru Národního divadla, členka divadla Semafor a současná místopředsedkyně Věcí veřejných, přijela do Červeného Kostelce prezentovat film Bony a klid 2. Této příležitosti bylo třeba využít a v příjemném rozhovoru jsme si pohovořili, mj. o jejím dětství spjatém s naším městem.

{jathumbnail off}

Jaký máte vztah k Červenému Kostelci?

Jako dítě jsem jezdila do Lhoty u Červeného Kostelce k prababičce, takže jsem tady prožívala dětství, předškolní čas a pak i prázdniny. Dědeček vlastnil textilku ve Vysokém nad Jizerou a obchod tady v Červeném Kostelci v dnešní ulici Manželů Burdychových.

Jaká místa si vybavíte?

Vzpomínám si hodně na Lhotu, na pole a na statek u Koblížků, kde chovali husy, krávy a další zvířata. Vzpomínám si, že jsem se hrozně bála hus, protože strašně štípaly. (usmívá se) Chodila jsem taky ráda k trati, do lesů... Bylo to tady báječné.

S kým jste se tady kamarádila?

Se sestřenicí Alenkou, která tu žije dodnes, a také sem jezdili mí bratrance z České Lípy. Nejvíce mně utkvělo v paměti, jak jsme s prababičkou odříkávaly před spaním modlitbičky a chodily společně do kostela – to byl tehdy ještě žlutý.

Odrasila se tato výchova ke katolictví nějak ve Vašem pozdějším životě?

Ano, jsem věřící osoba a do kostela chodím. Pravidelně sice ne, ale vždy tam ráda zajdu. Mám to v sobě od dětství. Pamatuji se, že vždycky, když jsem do kostela přišla, ohromil mě krásný interiér a cítila jsem se v bezpečí. To mám dodnes.

Měla jste ve svém životě období, kdy jste chodila do kostela častěji?

Spíš naopak. Za komunistů chození do kostela přinášelo problémy. Při vlastním křtu jsem např. dostala křížek. Na ZŠ v Praze mi ho učitelka občanské výchovy, soudružka zástupkyně ředitele a velká komunistka v jedné osobě, strhla. Chodila jsem tehdy s Jáchymem Topolem, dnešním spisovatelem, do třídy a při občanské výuce jsme provokovali odříkáváním otčenáše, za což nám navrhla dvojku z chování. A dopady mé víry jsem pociťovala celý život. Takže jsem byla ráda, že se to po revoluci uvolnilo.

Do kolika let jste se tady v Červeném Kostelci objevovala?

Pravidelně jsme se celá rodina scházeli u prababičky až do její smrti. Pak už jsem sem jezdila jen málo, protože jsem byla vybrána do vrcholového střediska v Praze. Poslední návštěva byla spojena s natáčením s režisérem Tomášem Magnuskem, který v současné době pracuje na seriálu pro barrandovskou televizi Stopy života.

Jako malá jste vrcholově sportovala a jako gymnastka jste se dokonce dostala do reprezentace – jakou roli by měl podle Vás hrát sport v životě mládeže?

Sport je pro děti důležitý. Vyvažuje psychickou zátěž, dává dětem pohybové schopnosti, působí

preventivně vůči nemocem. Vrcholový sport je extrém, který lidi i ničí. Dětem, věnujícím se vrcholovému sportu, unikají další povinnosti, a pak když to skončí, nevědí, co dál. Něco podobného se stalo i mně. Dráhu trenéra jsem rozhodně dělat nechtěla, od dětství se u mě projevovaly umělecké sklony.

Kam jste se vrhla?

Díky mé gymnastické přípravě jsem se začala věnovat tanci, konkrétně klasickému baletu. Hostovala jsem v Národním divadle. Současně jsem úspěšně prošla konkurzem do divadla Semafor (skupina Jiřího Suchého), kde jsem působila osm let. Na Dnech české kultury v Moskvě jsem se seznámila se svým nynějším manželem Vítem Olmerem, který si mě vybral pro film Tankový prapor, a za nějakou dobu se nám narodil syn Vítek.

V posledních letech jste aktivní na poli politiky. Proč jste do ní vstoupila?

Už při sametové revoluci jsem se angažovala při besedách na jevišti divadla Semafor. Pracovala jsem jako místopředsedkyně Nadačního fondu na Praze 5. Nespokojenost s děním kolem nás mě posléze přiměla zapojit se i do aktivní politické činnosti.

Jak hodnotíte film Bony a klid 2, který zde prezentujete?

Myslím, že je to film, který postihuje dnešní realitu. Je natočený s nadsázkou, až karikaturně, komiksově, a tak je ho třeba také chápat.

Foto Lenka Hatašová, www.cervenkostelec.cz

.pagenavbar{z-index: 0;}

[zpět na článek](#)